

Zápis o části státní závěrečné zkoušky Obhajoba bakalářské práce

Akademický rok: 2023/2024

Jméno a příjmení studenta:	Martin Klimsza
Identifikační číslo studenta:	52326639
Typ studijního programu:	bakalářský
Studijní program:	Specializace v pedagogice
Studijní obor:	Český jazyk se zaměřením na vzdělávání — Dějepis se zaměřením na vzdělávání
ID studia:	634314
Název práce:	Jazyková stránka a kompoziční výstavba závěrečné řeči prokurátora Josefa Urválka v procesu protistátního spikleneckého centra
Pracoviště práce:	Katedra českého jazyka (41-KCJ)
Jazyk práce:	čeština
Jazyk obhajoby:	čeština
Vedoucí:	prof. PhDr. Martina Šmejkalová, Ph.D.
Oponent(i):	PhDr. Pavel Sojka, Ph.D.
Datum obhajoby:	04.09.2024
Termín:	Místo obhajoby: Praha řádný
Průběh zkoušky:	Student seznámil komisi s cíli, metodologií a závěry bakalářské práce.

Otázky a náměty pro obhajobu – vedoucí práce:

Vedoucí práce vznesla zásadní připomínku k užití citační normy. Student si je vědom, že pochybil, nedostatky v užití citační normy vysvětlil časovou tísní při finalizaci práce.

1. Co máte na mysl termínem „figura“ (např. s. 41)?
2. Jaký vliv má postponovaný přívlastek na persvazivní funkci výpovědi (s. 45)?
3. Pojednejte rámcově o hlavních rysech zvukové stránky Urválkova projevu.

Reakce na podněty vedoucí práce byla přesvědčivá.

Otázky a náměty pro obhajobu – oponent práce:

Teoretická část:

1. V pasáži od s. 17 do s. 26 charakterizuje autor dobové jazykové prostředky, které „mohou zvýšit přesvědčivost textu“ (s. 17). To je formulace dosti nejasná, neboť není zřejmé, zda autor nezaměňuje přesvědčivost a příznakovost. Například při popisu hláskové roviny se autor věnuje úženi é v í, aniž vysvětluje, jak to souvisí s onou „přesvědčivostí textu“. V popisu hláskové roviny, ale i roviny tvaroslovné autor pomíjí regionální původ Josefa Urválka, tedy ani teoreticky neuvažuje o tom, zda se v Urválkově projevu nemohly objevit rysy jihozápadočeské nářeční skupiny.

2. Nejasné je tvrzení, že „manipulativní ráz mají inkluzivní plurál či imperativ druhé osoby...“ (s. 26). Formulace vyvolává dojem, že tyto jazykové prostředky jsou inherentně manipulativní.

Reakce studenta:

1. Student akceptuje výhradu k tomu, že nezohlednil možnost užití jazykových prostředků náležejících k jihozápadočeské nářeční skupiny. Vliv úženi e v í na přesvědčivost textu student nezdůvodnil.
2. Na dotaz k manipulativní funkci inkluzivního plurálu se vyjádřil student až s dopomocí oponenta.

Praktická část:

1. Lexikální rovinu analyzuje autor na zhruba osmi stranách (s. 30–39), ale výklad nečlení na podkapitoly. Ani v tomto případě se nezamýšlí nad stylovou platností jednotlivých výrazů a zřejmě při psaní nenahlížel do PSJČ. Například hned na začátku (s. 30) vyjmenovává lexémy, jimiž Urválek označuje obžalované, aniž uvádí, že jde o výrazy negativně hodnotící a aniž poukazuje na stylové rozdíly mezi konkrétními lexémy (např. ničemové, podvodníci, zaprodanci vs. kšeftaři, čachráři, sebranka; totéž se týká i pasáže na s. 33, kde autor uvádí germanismy kvartýrmajstr a flink). V pasáži věnované metafoře (s. 31–33) autor vypisuje jednotlivé věty, někdy i souvětí, ale neoznačuje přesně, kde se v nich metafory nalézají. Stejný postup volí i u „propagandistických jazykových prostředků“ (což není dobré pojmenování, neboť naznačuje, že některé jazykové prostředky jsou inherentně propagandistické): cituje pasáže z Urválkova projevu, ale nepojmenovává ty jazykové prostředky, které tu slouží propagandistickému účelu.
2. Ani výklad o syntaktické rovině není podrobněji členěn, i když je dosti dlouhý (s. 39–53). Autor sem navíc zařazuje některé jevy, které do ní nepatří (hesla, gradace, hyperbola, řečnická otázka, zkratky). Navíc si nejsem jist, zda autor správně používá konkrétní termíny (řečnická otázka, gradace, přímá řeč, intertextualita).

Reakce autora:

1. Výčet výrazů student s dopomocí oponenta zařadil mezi výrazy pejorativní.
2. Zařazení některých jevů do roviny syntaktické student při obhajobě revidoval.

Odpovědi studenta se pohybovaly na obecné rovině, avšak s dopomocí členů komise se k jednotlivým podnětům vyjádřil s relativně odpovídající odbornou erudicí. Všechny výhrady vedoucí i oponenta akceptoval.

Jedná se o práci hraniční, avšak s přihlédnutím k průběhu obhajoby se komise rozhodla ji hodnotit stupněm dobře.

Výsledek obhajoby:	dobře (3)	
Předseda komise:	Nedvědová Blanka, PhDr., Ph.D.	.....
Členové komise:	Šmejkalová Martina, prof. PhDr., Ph.D.	.....
	Wildová Zuzana, PhDr., Ph.D.	.....
	Sojka Pavel, PhDr., Ph.D.	.....